

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

4. Nvnc. Deserta. Iacet. Præclaræ Gloria. Stirpis Vsqve. Recens. Longa.
Posteritate. Viget.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

nigera galea promiscuè usis. *Ex antiquis literis, & actis de Fürstenbergiorum defenso jure venandi. art. 4. & 5. Ioannes Velde.*

4. NVNC. DESERTA. IACET. PRÆCLARÆ
GLORIA. STIRPIS

VSQVE. RECENS. LONGA. POSTERITA-
TE. VIGET.

Bini igitur fratres supra memorati Fridericus, & VVenemarus numerosam posterorum sobolem procrearunt. Fridericus auctor est *Fürstenbergiorum* in Waterlapp, Hollinghoven, Hörde, Stirpe, & in Livonia. A Wenemaro genus ducunt *Fürstenbergij* in Fürstenberg, Nehem, Senden, & in Geldria. In Wenemari posteris claruerunt Hermanus, & Wilhelmus, Wenemari filius, ac nepos, & Gothardus Wilhelmi filius, Marefcallus Westphaliæ, & Satrapa Nehemensis, quam præfecturam An. 1446. Theodoricus Archiepiscopus Colonienfis pro 5000. florenis aureis ipsi oppigneravit, posterique illius possiderunt, usque dum Salentinus Archiepiscopus Colonienfis An. 1570. pignus liberavit; Vxorem habuit Gertrudim de Cronenberg. Vtriusque filij fuêre, Philippus Marefcallus Caroli Ducis Geldriæ, Jodocus & Philippus milites ordinis Teutonici in Livonia, Antonius, & Wilhelmus Satrapæ Nehemenses, qui postremus è Sophia de Witten conjuge sua suscepit Wilhelmum magnum Magistrum ordinis Teutonici in Livonia, Godefridum Canonicum Rigensem, & Georgium Satrapam Nehemensem, ejus uxor Elisabetha de Gent fuit, & utriusque filius Laurentius, cujus uxor Catharina de Reck ei peperit Jodocum Fürstenbergium in Fürstenberg & Senden, qui è conjuge sua Johanna de Strunckede nullis susceptis liberis, ex Hungaria revertens, ubi legionis equestris legatus, auspiciis Ordinum

circuli Westphalici, Cæsari adversus Turcas militaverat, obiit An. 1596. II. Novembr. Viennæ in æde Cathedrali sepultus, stirpis suæ ultimus. Antonij supradicti, & Petronellæ Wrede filia Cordula Abbatissam Gesekensem egit. Fürstenbergios in Livonia, & in Hollinghoven ex Waterlapp oriundos illustrarunt, Otto, fœderati Belgij Ordinum nomine, Juliaci gubernator, tribus in Hungariam adversus Turcas expeditionibus clarus, Wenemarus ordinis Teutonici Comendator Mariæburgi, & Philippus, Gaudentius, Georgius, & Gothardus milites in Livonia. Inter Fürstenbergios è castro Stirpe eminuerunt, Antonius Assessor Spirensis, & Fredericus Judex aulicus Monasteriensis fratres, & Joannes Schönebergius Consiliarius Coloniensis, hujus stemmatis postremus, An. 1645. 30. Novemb. Sufati extinctus. Antequâ nunc ad *Fürstenbergios* in Waterlapp progrediamur, operæ precium erit nonnihil referre de Guilielmo Fürstenbergio supra memorato ordinis Teutonici in Livonia Magistro, in quo principatu Henrico à Galen successit, & Gothardum de Ketteler successorem reliquit. *Huic, ut ait Joannes Horrion in Panegyri. Paderborn. lib. 3. cap. 2. dua res dissimillimæ egregiam demonstranda virtutis suæ facultatē dedere, Principatus, & adversa fortuna. Nam cum florenti ætate sacram illam militiam administrandam accepisset, in multiplici reip. perturbatione consilijs atque armis integritatem Catholice religionis, dignitatēque Ordinis sartam tectam conservavit. Quod eo fuit difficilius, quod cum frequentibus prælijs lacefferetur à Moschis, interea neque vicinorum dynastarum dissidia, neque orientes jam tum pestifera sætæ, res ejus esse quietas sinebant. Vbi verò jam ingravescente ætate, post tantam jactationem, portum sibi quasi quendam providit, & designato sibi successore in munitam imprimis arcem Vellinum se contulit*

contulit, ut, quod supererat aetatis, in honesto otio contereret, ibi vero majus, quam in medio mari, naufragium invenit. Nam anno M. D. LX. cum Moschi magnis copijs in Harriam & Lettoniam se effudissent, tandem caso Teutonicorum equitum exercitu, exeunte Quintili, Vellinum oppidum, quatefactis vi tormentorum muris, & ignibus in tecta coniectis ceperunt. Arcem vero ipsam, in qua Princeps versabatur, conscelerati milites, qui in presidio erant, patet corporum suorum, & omnium, quae efferre possent, incolumitatem nefarie prodiderunt. Quid plura? direptis, quae in arce erant, Principis opibus, ipsum frustra quiritantem, & fidem eorum appellantem Moschis dedunt. Neque tamen perfidis sua praeda diu frui licuit. Nam Moschi re cognita spoliatos omnibus, quae rapuerant, inanes dimiserunt. Princeps ipse captivus ductus in Moschoviam, illustre barbaris patientia, & pietatis exemplum fuit. Cum enim templo careret, in quo Romano ritu sacra fierent, velut quondam Abraham, sub quercu Mambre, sic optimus senex statis temporibus, sub quadam arbore Deum colebat. Felicius omnino, qui conservata majorum religione in exilio, & custodia diem suum obiit, ijs, qui, illa repudiata, fumosos titulos & fluxas opes sibi pepererunt. Eiusdem meminere Balthasar Ruffovius in Chron. Livoniae. Joannes Levvenclaius in commentario de Moschorum bellis adversus finitimos gestis. Paulus Oberbornius in vita Joannis Basilidis M. Moschorum Ducis. David Cythraeus. Iacobus Aug. Thuanus, aliique. Munsterus in sua Cosmographia pag. 118. haec de illo sigillatim. An. 1560. circa festum S. Iacobi obsidebat Moschus Vellinum arcem, & captum ibidem seniore Magistram VVilhelmum à Fürstenberg, vincitum catenis mittit in Moscoviam, & in singulas noctes semel catenatum instar ursi producit ad spectaculum, atque extrema inedia macerat. Unus servorum illius secutus ulterò, nolebat à domino suo divelli. An. dein

1564.

1564. Magnus Magister in Germania, totius Ordinis Teutonici nomine, legatos misit in Moscoviam, ingenti nobilium ac famulorum caterva stipatos, & multis donis 3000. scutorum precium excedentibus instructos, ut Wilhelmum in libertatem vindicaret; quos quidem legatos mense Novembri ab irato Livonibus Moscoviæ tyranno auditos, & munera fuisse accepta, sed petitam captivi Principis restitutionem successu caruisse, oculatus testis est Raphaël Barberinus, Mariæ Anglorum Reginae in Moscoviam legatus, in sua narratione Italicâ An. 1565. 16. Octobr. Antvverpiâ ad Comitum Nubarolæ de rebus Moscoviæ datâ, & An. 1658. Viterbij editâ. Quæ tanta calamitas, justo Dei judicio, haud dubiè propterea illi accidit, quod Gulielmo Brandeburgico Archiepiscopo Rigenfi manus, & vincula injecerit, captumque in arce Caconhusia arcta in custodia habuerit. E tanto igitur, ut ad propositum revertamur, *Fürstenbergiorum* numero, soli hodie superstites *Fürstenbergij* ex Waterlapp divino beneficio adhuc florent vigentque. Quorum primam quidem originem Joannes Velde utcunq; explicuit, posteriorem autem genealogiam morte præreptus non absolvit. Nos in gratiam illustris familiæ, ex antiquis literarum monumentis, Ditmari Molleri tabulis genealogicis, & Ioannis à Berswordt nomenclatore nobilitatis Westphalicæ, eam breviter decerptam posteritati nunc consecramus, quæ contra Boëtiani illius dicti perpetuò meminerit velim. *SI QUID EST IN NOBILITATE BONVM, ID ESSE ARBITROR SOLVM, VT IMPOSITA NOBILIBVS NECESSITVDO VIDEATVR, NE A MAIORVM VIRTUTE DEGENERENT.*

STEMMA